

БЮЛЕТЕНЬ Інституту Розвитку Аграрних Ринків

Випуск №100
(3 березня 2015 р.)

1. ЗАКОНОДАВСТВО: НОВІ НАДХОДЖЕННЯ стор. 2

2. ПРОЕКТИ АКТИВ ЗАКОНОДАВСТВА стор. 3

3. ПОДІЇ, ФАКТИ стор.25

Бюлетень IPAR висвітлює події в аграрному секторі України та розсилається раз на місяць електронною поштою. Якщо ви бажаєте підписатися для отримання Бюлетеню – надсилайте вашу контактну інформацію. Чекаємо на ваші відгуки.

Контакти:

вул. Михайлівська 24 б, офіс 81, 83, м. Київ, Україна 01001
Тел. : +38 044 4907078, Факс: +38 044 2788414, E-mail: AKhvalinska@amdi.org.ua

www.amdi.org.ua

Директор IPAR, академік УАН - В.С. Андрієвський

Випуск підготувала

Анна Хвалінська, фахівець з питань зв'язків з громадськістю IPAR

Засновник та видавник: ГО «Інститут Розвитку Аграрних Ринків»

ISSN 2226-6674

1. ЗАКОНОДАВСТВО: НОВІ НАДХОДЖЕННЯ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ РОЗПОРЯДЖЕННЯ від 4 лютого 2015. № 76-р

Про звільнення Кірюка О.Г. з посади голови правління публічного акціонерного товариства «Аграрний фонд»

Звільнити Кірюка Олександра Геннадійовича з посади голови правління публічного акціонерного товариства «Аграрний фонд».

<http://www.kmu.gov.ua>

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ РОЗПОРЯДЖЕННЯ від 4 лютого 2015. № 77-р

Про звільнення Виходця І.Б. з посади першого заступника голови правління публічного акціонерного товариства «Аграрний фонд»

Звільнити Виходця Ігоря Борисовича з посади першого заступника голови правління публічного акціонерного товариства «Аграрний фонд».

<http://www.kmu.gov.ua>

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ РОЗПОРЯДЖЕННЯ від 4 лютого 2015. № 78-р

Про тимчасове покладення виконання обов'язків голови правління публічного акціонерного товариства «Аграрний фонд» на Радченка А.А

Покласти тимчасово, до призначення в установленому порядку голови правління публічного акціонерного товариства «Аграрний фонд», виконання обов'язків голови зазначеного Товариства на заступника голови правління публічного акціонерного товариства «Аграрний фонд» Радченка Андрія Анатолійовича.

<http://www.kmu.gov.ua>

2. ПРОЕКТИ АКТІВ ЗАКОНОДАВСТВА

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ

Закон України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо запобігання корупції у сфері земельних відносин».

Номер, дата реєстрації: 1906 від 02.02.2015

Ініціатор: Народні депутати України Заболотний Г.М., Тимошенко Ю.В., Івченко В.Є., Кириленко І.Г.

Ціллю законопроекту є створення такого правового регулювання, за якого можливості для корупційних проявів будуть мінімальними.

Завданнями прийняття акта є:

- відмова від непотрібних процедур та правових обмежень, які непропорційно обтяжують зацікавлених осіб, стимулюючи їх до надання посадовим особам неправомірної вигоди;
- перенесення центру прийняття рішень на якомога нижчий рівень, що забезпечить більшу простоту та оперативність;
- удосконалення або виключення положень закону, які створюють не виправдану невизначеність у правовому регулюванні, не виправдано розширюючи, таким чином, межі розсуду уповноважених суб'єктів;
- забезпечення відкритості та прозорості процедур за участю зацікавлених суб'єктів, з одного боку, та представників держави і територіальних громад, з іншого;
- техніко-юридичне удосконалення положень законодавства, що зробить їх застосування простішим і більш передбачуваним.

Земельні відносини у останні десятиріччя стали однією із найбільш корумпованих сфер державного управління. Величезні суми хабарів, які підприємці та звичайні громадяни змушені сплачувати чиновникам, що розпоряджаються державними та комунальними землями, погоджують проектну документацію, реєструють земельні ділянки та права на них, підтверджуються статистикою правоохоронних органів.

Основними факторами, що сприяють корупції у земельних відносинах, є, насамперед, складність існуючих управлінських процедур, а також наявність не виправдано широких дискреційних повноважень в органів управління, що часто обумовлено нечіткістю та двозначністю існуючих правил.

<http://zakon.rada.gov.ua>

Закон України «Про внесення змін до Податкового кодексу України (щодо відшкодування ПДВ при експорті сільськогосподарської продукції)».

Номер, дата реєстрації: 2003 від 03.02.2015

Ініціатор: Народні депутати України Бакуменко О.Б., Івченко В.Є., Козаченко Л.П., Кулініч О.І., Кучер М.І., Лабазюк С.П., Насіров Р.М., Юрчишин П.В., Шипко А.Ф.

Основними цілями та завданнями законопроекту є:

- попередження негативних соціально-економічних наслідків в сільському господарстві;
- відновлення платоспроможності аграріїв;
- створення передумов для розвитку агропромисловості.

Пункт 2.1 розділу XI Коаліційної Угоди передбачає: «Збереження до 1 січня 2018 року чинної системи оподаткування сільськогосподарських товаровиробників, як це передбачено в Податковому кодексі, і відшкодування ПДВ при експорті сільськогосподарської продукції». Натомість, проголосовані 28 грудня 2015 року зміни

до Податкового кодексу порушують дію даного пункту у частині відшкодування ПДВ при експорті сільськогосподарської продукції. Так, Податковим кодексом передбачено введення в дію норми щодо мораторію на відшкодування ПДВ при експорті зернових та технічних культур.

Невідшкодування ПДВ при експорті зерна також порушує Угоду про Асоціацію між Україною та Європейським Союзом. Так, у статті 31 Угоди зазначено, що: «Сторони не повинні запроваджувати або зберігати в силі будь-які мита, податки або будь-які інші заходи еквівалентної дії, що накладаються на вивезення товарів або запроваджується у зв'язку з вивезенням товарів на іншу територію». Відсутність відшкодування ПДВ при експорті зерна фактично запроваджує мито на його експорт. Так, попри наявність пільги зі сплати ПДВ, аграрії все ж сплачують більшість податку на додану вартість, що потенційно підлягає відшкодуванню, при оплаті матеріально-технічних ресурсів.

Таким чином, запровадження невідшкодування ПДВ при експорті зерна є чітким порушенням як Коаліційної Угоди, так і Угоди про Асоціацію з ЄС.

Аграрії є єдиною галуззю, якій при експорті не повертається ПДВ, що було сплачене до державного бюджету. В цілому, в Україні існує близько 40 видів пільг зі сплати ПДВ, проте до жодної іншої галузі не застосовується дискримінація щодо відшкодування ПДВ при експорті. Таки чином, агропромисловість несправедливо дискримінується порівняно з іншими галузями економіки щодо сплати та відшкодування ПДВ.

Невідшкодування ПДВ буде мати значні негативні соціально-економічні наслідки. На жаль, останні рекордні показники врожаю не є індикатором фінансового здоров'я галузі. Так, у 2013 році рентабельність виробництва зерна склала всього 2%, це найменший показник з 1998 року. За результатами 2014 року, зважаючи на подальше падіння цін на зерно, очікується погіршення фінансового стану АПК. За даних обставин немає жодних підстав для покладення на галузь додаткового фінансового навантаження.

Слід також зазначити, що в 2015 році майже у 20 разів зростає розмір фіксованого сільськогосподарського податку, порівняно з 2014 роком. Також вводиться 5-10% імпорнтний збір для основних статей витрат аграріїв, а саме: насіння, засоби захисту рослин, запасні частини до сільськогосподарської техніки.

Об'єктивно, сільське господарство не може витримати покладений на нього додатковий фінансовий тягар. Тому проблема із відшкодуванням ПДВ має бути вирішена в рамках Коаліційної Угоди та Програми дій Уряду шляхом запровадження справедливої та збалансованої системи відшкодування ПДВ при експорті зерна.

Разом з тим, цілком зрозумілим є складний стан державних фінансів. Також слід врахувати той факт, що аграрії мають пільги по сплаті ПДВ. Так, частка фактично сплаченого ПДВ, заявленого посередником до відшкодування, складає близько 50%. Таким чином, якщо повна відсутність відшкодування ПДВ означає фактичне запровадження мита на експорт зерна, то відшкодування всього податкового кредиту означає фактичну дотацію з державного бюджету. Для збалансування інтересів товаровиробників та державного бюджету, пропонується застосувати принцип відшкодування лише фактично сплаченого ПДВ, який застосовується до всіх інших видів товарів та послуг. З цією метою пропонується відшкодовувати ПДВ таким двом суб'єктам у такий спосіб:

1. Виробнику зернових та технічних культур, що самостійно здійснив експорт, в обсязі 100 % (у такому разі буде відшкодовуватись ПДВ фактично сплачений таким виробником до бюджету);

2. Першому покупцю, який придбав зернові та технічні культури у виробника, в обсязі 50% (в середньому частка фактично сплаченого виробником ПДВ до бюджету).

Цифра 50% відповідає історичному рівню фактично сплаченого ПДВ у

загальному обсязі ПДВ заявленого до відшкодування за умови існування пільг зі сплати ПДВ, а також поточній ринковій кон'юнктурі. Так, уряд, в рамках виконання програми МВФ, неодноразово пропонував знизити ставку ПДВ на агропродукцію до приблизно 10%, що означало б фактичну ліквідацію податкових пільг. Автори законопроекту виходять з аналогічних мотивів та розрахунків, проте пропонують перенести аналогічне обмеження не на виробників, а на посередників. Це дозволить уникнути росту адміністративного навантаження на виробників, а також зберегти податкові пільги для галузі тваринництва, що знаходиться в найгіршому порівняно з іншими секторами АПК.

Обмеження кола відшкодування першим посередником спричинене необхідністю збільшення обсягу закупівельних цін на зерно, а також мінімізації зловживань з несплатою ПДВ. Так, у разі обмеженого кола посередників, зернотрейдерам буде легко ідентифікувати ризики купівлі зерна у так-званих «податкових ям». Це дозволить уникнути крадіжок ПДВ при експорті зерна, а також збільшити закупівельні ціни на зерно у виробників.

<http://zakon.rada.gov.ua>

Закон України «Про внесення змін до Податкового кодексу України (щодо можливості здешевлення харчових продуктів)».

Номер, дата реєстрації: 2038 від 10.02.2015

Ініціатор: Народні депутати України Шипко А.Ф., Біловол О.М., Бондар В.В., Остапчук В.М., Кіссе А.І.

Вдосконалення норм Податкового кодексу України, запропоноване законопроектом, спрямоване на забезпечення справедливості в оподаткуванні податком на додану вартість з врахуванням положень Директиви Ради 2006/112/ЄС. Тобто, права застосування понижених ставок податку на додану вартість щодо оподаткування фармацевтичної продукції, продуктів харчування, інших товарів та послуг.

Для досягнення зазначеної мети законопроектом пропонується визначити, що оподаткування податком на додану вартість операцій з постачання харчових продуктів проводиться за пониженою ставкою, зокрема 7 відсотків.

Прийняття зазначеного законопроекту зумовлено необхідністю удосконалення окремих положень діючого законодавства, приведення його норм до положень Директиви Ради 2006/112/ЄС від 28 листопада 2006 року про спільну систему податку на додану вартість.

Водночас прийняття законопроекту викликане необхідністю здешевлення харчових продуктів, що сповільнить зuboжіння українського народу.

<http://zakon.rada.gov.ua>

Закон України «Про внесення змін до Податкового кодексу України (щодо вдосконалення оподаткування податком на додану вартість сільськогосподарської продукції, що виробляється особистими селянськими господарствами та реалізується через сільськогосподарські обслуговуючі кооперативи)».

Номер, дата реєстрації: 2052 від 06.02.2015

Ініціатор: Народні депутати України Івченко В.Є., Тимошенко Ю.В., Кириленко І.Г., Кужель О.В., Івченко В.Є., Бакуменко О.Б., Мушак О.П. Мірошніченко І.В.

Даний законопроект розроблений з метою створення належних податкових умов для розвитку сільськогосподарської обслуговуючої кооперації, вирівнювання конкурентного середовища стосовно різних категорій сільськогосподарських товаровиробників.

Законопроект спрямований на усунення податкових перешкод в діяльності сільськогосподарських обслуговуючих кооперативів шляхом прирівнювання їх для цілей оподаткування до сільськогосподарських підприємств та надання їм можливості застосовувати наявні спеціальні режими справляння ПДВ.

Реалізація законопроекту дозволить упорядкувати маркетинговий ланцюг збуту продукції селянськими господарствами за рахунок її спрямування у сільськогосподарські обслуговуючі кооперативи, що позитивно позначиться на рівні доходів ОСГ та обумовить розвиток інфраструктури аграрного ринку в сегменті селянських господарств.

Особисті селянські господарства (ОСГ) є однією з ключових складових аграрного виробництва в Україні. Недооцінка потенціалу, місця і ролі ОСГ здатна призвести до виникнення загрози продовольчої безпеки країни, занепаду сільських територій, погіршення рівня життя сільських жителів.

Сектор ОСГ займається виробництвом трудомісткої і дуже часто малодохідної сільськогосподарської продукції. ОСГ, зокрема, виробляють 85% овочів, до 80% молока, понад 75% м'яса ВРХ, близько 60% м'яса свиней.

Наявна структура аграрного виробництва в Україні передбачає, що виробництво більш прибуткових видів сільгосппродукції зосереджено у великих сільгосппідприємствах та агрохолдингах. Це призвело до порушення повноструктурності сільського господарства і зниження рівня споживання основних продуктів харчування населенням. Громадяни України нині споживають лише 55% молока та 65% м'яса від раціональної норми. Ці ключові харчові продукти виробляються переважно особистими селянськими господарствами.

За показником рівня виробництва молока на душу населення Україна майже вдвічі відстає від європейських країн – аграрних лідерів. У провідних аграрних країнах Європи основну частку виробництва молока забезпечують невеликі сімейні ферми. В Україні без сектору ОСГ в найближчі роки нереально досягнути необхідного рівня виробництва молока. Проте, умови діяльності ОСГ є вкрай несприятливі, щоб повною мірою реалізувати їх потенціал. По-суті, ці умови стосовно ОСГ є дискримінаційними. Належної інфраструктури збуту продукції ОСГ не створено. Селяни змушені збувати вироблену продукцію переважно поза офіційними каналами реалізації, що призводить до зростання обсягів тіньових поставок і зменшення їхніх доходів. Тому спостерігається стійка до спаду виробництва в секторі ОСГ.

Частка населення в постачанні молока на переробні підприємства в останні роки знизилась на третину, м'яса - на 76%. Овочі від ОСГ на промислову переробку практично не поставляються. Якщо не змінити цю тенденцію, то можливим є виникнення загроз продовольчій безпеці держави. Треба також зважити на соціальну спрямованість ОСГ, зокрема як на джерело зайнятості великої кількості громадян. В умовах посилення кризових явищ в економіці та тотального безробіття на селі вирощування сільськогосподарської продукції є для селян чи не єдиним реальним джерелом формування сімейних бюджетів.

Однак, навіть у тих галузях сільськогосподарського виробництва, в яких традиційно переважає частка продукції ОСГ, не створені рівні конкурентні умови між ОСГ і сільгосппідприємствами. В першу чергу це стосується практики функціонування ПДВ, недосконалий механізм справляння якого спотворює конкурентне середовище для окремих категорій товаровиробників. Ця практика ставить селянські господарства в значно гірше фінансово-економічне становище в порівнянні з сільгосппідприємствами. Фактично існує нерівність податкового середовища для різних категорій товаровиробників. Сільськогосподарські підприємства користуються спеціальними режимами оподаткування, зокрема ПДВ, тоді як особисті селянські господарства (як і їх кооперативні об'єднання) позбавлені такої можливості.

Нині особисті селянські господарства через низький рівень цін на їхню продукцію, відсутність стабільних каналів її збуту та належної ринкової

інфраструктури обумовлюють низький рівень доходів селян. Так, закупівельна ціна молока переробних підприємств для ОСГ становить лише 70% від аналогічного показника для сільгосппідприємств. Якщо врахувати дію ПДВ-фактора (сільгосппідприємства є суб'єктами спецрежиму ПДВ і можуть залишати цей податок у своєму розпорядженні, а ОСГ – позбавлені такої можливості), то ціна для сільгосппідприємств у понад 1,6 рази перевищує відповідний аналог для селянських господарств.

Нині податкові пільги застосовуються вибірково щодо різних товаровиробників. Пільги існують для сільгосппідприємств, але відсутні для ОСГ. Особисті селянські господарства позбавлені джерел для компенсації вхідного ПДВ. Тому ОСГ втрачають великі кошти. Їх втрати лише при виробництві молока обчислюються майже у 2 млрд. гривень, що спричиняє зниження їхніх доходів на 6,5%.

Враховуючи таку негативну дію податкового фактора, пов'язаного з недосконалістю механізму ПДВ, селянські господарства змушені збувати продукцію через неофіційні канали реалізації, які не передбачають відповідного відображення в системі статистики та сплати належних обов'язкових платежів.

Обсяги неофіційного (фактично – тіньового) ринку у секторі селянських господарств останнім часом суттєво зросли. За експертними оцінками вони перевищують по овочах - 80%, м'ясу - 60%, молоку - 40%. При цьому ще декілька років назад дані показники були нижчими на 10-15 відсоткових пунктів.

Така тенденція обумовлена суттєвою різницею у цінах реалізації за офіційними каналами реалізації (переробному підприємству, заготівельній організації, на організованому ринку) та неофіційними (посередникам, що застосовують спрощені режими оподаткування), яка за експертними оцінками становить по молоку та яловичині майже 2,5 рази, по овочах – близько 4 разів.

Разом з тим, частка виробника – ОСГ – у кінцевій ціні сільськогосподарської продукції становить: по яловичині – менше 40%, по молоку – близько 30%, овочах – 20%. Це зумовлює невивідність для населення даних каналів реалізації своєї продукції.

З іншої сторони, ринок не може запропонувати селянським господарствам вищий рівень цін виходячи з наявного набору функцій, які вони виконують та ризиків, що притаманні даній категорії постачальників. Зокрема, це відсутність приміщень для зберігання, відсутність можливостей формування товарних партій необхідних розмірів та елементарної обробки продукції (наприклад, охолодження молока та м'яса), наявність високого ризику поставки небезпечної продукції.

Недосконалість маркетингових ланцюгів реалізації продукції, виробленої селянськими господарствами, не забезпечує належного обсягу податкових надходжень, а рівень сплати податків суб'єктами аграрного ринку є мізерним (селянські господарства звільнені від сплати податку на доходи фізичних осіб, а посередники застосовують спецрежими оподаткування для фізичних осіб з фіксованими ставками).

Зокрема, внаслідок невідпрацьованості податкового механізму при оподаткуванні лише поставок молока ОСГ держава втрачає до 3 млрд. грн. податкових надходжень, які б вона мала внаслідок потрапляння такої продукції в офіційні канали реалізації (за рахунок сплати податків на етапах переробки та офіційної торгівлі).

З іншої сторони, розвиток сучасних інтеграційних процесів ставить нові вимоги щодо якості і безпечності сільськогосподарської продукції. Для забезпечення можливості офіційного збуту селянські господарства повинні дотримуватись необхідних вимог безпечності, що можливе лише за рахунок технологічного оновлення виробництва (спеціалізовані пункти забою, уникнення контакту молока з повітрям, швидке охолодження молока тощо). Самостійно такі проблеми селянські господарства вирішити не в змозі.

Одним з перспективних напрямів розв'язання зазначених проблем може стати розвиток сільськогосподарської обслуговуючої кооперації, завданням якої є об'єднання зусиль роздрібнених товаровиробників та підвищення їх частки у кінцевій вартості

аграрних продуктів, що реалізуються в торговельній мережі. Але сільськогосподарська обслуговуюча кооперація практично не розвивається. Кількість кооперативів в динаміці не зростає, причому частка реально діючих навіть зменшується і становить близько третини від офіційно зареєстрованих (не перевищує показника в один кооператив на один адміністративний район). Однією з важливих причин є негативна дія податкового фактора, зокрема, відсутність будь-якої законодавчої можливості скористатися податковими пільгами (в тому числі й спецрежимами оподаткування), передбаченими для сільгосппідприємств.

Як наслідок, об'єднання ОСГ в обслуговуючий кооператив замість очікуваного зростання доходів його членів – селянських господарств навпаки призводить до їх зменшення. Серед причин цього можна виділити:

- відсутність можливості у сільськогосподарського обслуговуючого кооперативу (СОК) зареєструватись суб'єктами спецрежиму ПДВ та залишати суми ПДВ-зобов'язань у власному розпорядженні;

- відсутність можливості у СОК враховувати суми вхідного ПДВ селянських господарств, що сплачуються ними у ціні придбаних виробничих факторів;

- відсутність можливості у СОК отримувати ПДВ-дотації переробних підприємств, на відміну від варіанта, коли б молоко (м'ясо) поставлялось на переробку самими селянськими господарствами;

- відсутність пільг при сплаті ПДВ для СОК, зокрема звільнення від оподаткування вартості послуг, що надаються СОКами своїм членам.

Отже, в Україні склалась неефективна стихійна структура аграрного ринку в сегменті селянських господарств, основною причиною чого є податковий фактор. Зокрема, понад 80 % овочів доходять від виробника до споживача, оминаючи офіційні канали реалізації та сплату належних обов'язкових платежів до бюджету та державних цільових фондів. У вигазі від цього залишаються лише посередники, тоді як виробники та бюджет недоотримують доходи.

Значна роздрібненість товаровиробників, відсутність єдиної цінової політики, відсутність можливості забезпечення інших функцій (зберігання, формування товарних партій, первинна обробка / доробка продукції тощо) призводить до втрати значної частини доходів селянських господарств.

З метою підвищення рівня доходів селянських господарств, впорядкування відповідного сегменту аграрного ринку за рахунок розвитку сільськогосподарської кооперації пропонується внести зміни до Податкового кодексу України в частині впорядкування практики застосування податкових пільг для суб'єктів агропромислового виробництва, зокрема сільськогосподарського обслуговуючого кооперативу.

<http://zakon.rada.gov.ua>

Закон України «Про внесення змін до Податкового кодексу України (щодо визнання продукції льонарства та коноплярства сільськогосподарськими товарами)».

Номер, дата реєстрації: 2061 від 06.02.2015

Ініціатор: Народні депутати України Давиденко В.М., Юрчишин П.В., Насалик І.С., Козаченко Л.П., Бакуменко О.Б., Голуб В.В., Мушак О.П.

Законопроект спрямований на врегулювання протиріччя між пунктами 209.17 та 209.7 статті 209 Податкового кодексу України щодо віднесення трести льону і конопель до сільськогосподарських товарів.

Це дозволить льоноконоплесіючим підприємствам обирати спеціальний режим оподаткування операцій з реалізації трести, що сприятиме розвитку галузі, в першу чергу в депресивних регіонах Полісся України.

Льон-довгунець та коноплі є традиційними сільськогосподарськими культурами північних та західних регіонів України, джерелом натурального волокна, з якого можна виготовляти широкий асортимент побутових тканин і технічних виробів.

За останні 25 років посівні площі під цими культурами та обсяги валового виробництва скоротилися до мінімуму. Це істотно посилює «депресивність» західних та північних регіонів України, де раніше льонарство і коноплярство разом із хмелярством та відповідними переробними підприємствами забезпечували основну пропозицію робочих місць.

Динаміка виробництва (всі категорії господарств)

рік	льону-довгунець		технічні коноплі	
	Посівна площа, тис. га	Валовий збір, тис. т	Посівна площа, тис. га	Валовий збір, тис. т
1990	172,5	108,1	10,20	7,70
1995	97,8	48,2	3,20	1,80
2000	23,4	8,3	3,00	1,54
2004	38,1	16,2	1,32	0,55
2005	25,5	12,7	1,64	0,47
2006	14,2	5,3	1,84	1,05
2007	12,9	3,8	0,35	0,10
2008	6,8	3,0	0,55	0,15
2009	2,4	1,2	0,05	0,01
2010	1,3	0,4	0,13	0,03
2011	1,7	0,8	0,13	0,03
2012	2,2	1,8	0,41	0,18
2013	1,5	1,1	0,45	0,32
2014	1,4	-	1,0	-

(за даними Державної служби статистики України)

Україна практично втратила свої позиції на світовому ринку льоноконоплепродукції, де сьогодні провідні місця посідають КНР, країни ЄвроСоюзу та Російська Федерація.

Висока собівартість трести льону та конопель, а також низькі ціни її реалізації є причиною збитковості льоно та коноплесіючих агропідприємств, скорочення обсягів виробництва. В результаті – сировинну базу для текстильної та легкої промисловості забезпечує зовнішній ринок.

Сьогодні проблема відродження льонарства та коноплярства стоїть дуже гостро для поліських районів Волинської, Житомирської, Київської, Львівської, Рівненської, Сумської та Чернігівської областей, які мають оптимальні природно-кліматичні умови для вирощування льону-довгунця та конопель, а також необхідний рівень забезпеченості трудовими ресурсами. Проте, чинне законодавство не сприяє вирішенню цього питання.

Згідно з правилами класифікації Гармонізованої системи опису та кодування товарів по УКТ ЗЕД в редакції Товарної номенклатури Митного тарифу України, затвердженого Законом України «Про митний тариф України» **треста льону і конопель** відноситься до товарних підкатегорій 5301100000 (волокно лляне, необроблене або вимочений льон) та 5302100000 (волокно конопляне, необроблене вимочене) групи 53 коду товару XI «Текстильні матеріали та текстильні вироби», а тому **не відноситься до сільськогосподарських товарів** у розумінні Податкового кодексу України (пункт 209.7 розділу V Податкового кодексу України).

Тому на операції з реалізації зазначених товарів **не поширюється спеціальний режим оподаткування** діяльності у сфері сільського господарства.

У той же час, вирощування та первинне оброблення (замочування) прядивних культур, у т.ч. льону-довгунця та технічних конопель, є видом економічної діяльності, на який **поширюється** дія спеціального режиму оподаткування (відповідно до підпункту 209.17.1 пункту 209.17 статті 209 Податкового кодексу України).

Отже, вирощувати прядивні культури, обробляти та збирати тресту, застосовуючи спеціальний режим оподаткування, аграрні підприємства **мають право**, а реалізовувати як сільськогосподарський товар – **ні**. Таке протиріччя потребує законодавчого врегулювання.

З 16 травня 2008 року набрав чинності Протокол про вступ України до Світової організації торгівлі, ратифікований Законом України «Про ратифікацію протоколу про вступ України до Світової організації торгівлі». Згідно з пунктом 8 цього Протоколу Україна приєдналась до Угоди про СОТ, невід’ємною частиною якої є Угода про сільське господарство, яка застосовується до товарів, які визначаються як «сільськогосподарські товари» (в тому числі і 53.01 – «сировина льону» та 53.02 – «сировина конопель»).

Виходячи з статті 19 Закону України «Про міжнародні договори», чинні міжнародні договори України, згода на обов’язковість яких надана Верховною Радою України, є частиною національного законодавства, а у разі якщо міжнародним договором України, який набрав чинності в установленому порядку, встановлено інші правила, ніж ті, що передбачені у відповідному акті законодавства України, то застосовуються правила міжнародного договору.

З огляду на зазначене, включення **трести льону та конопель** до переліку **сільськогосподарських товарів** (в трактуванні Податкового кодексу України) є логічним та правильним кроком в напрямку відродження цих галузей, від успішності функціонування яких залежить економіка зони Полісся (підприємств АПК, текстильної та легкої промисловості).

<http://zakon.rada.gov.ua>

Закон України «Про внесення змін до статті 23 Закону України «Про мобілізаційну підготовку та мобілізацію» (щодо гарантій для осіб, які працюють у сільському господарстві).

Номер, дата реєстрації: 2082 від 09.02.2015

Ініціатор: Народни депутат України Куліч В.П.

Мета прийняття цього законопроекту полягає у необхідності посилення в умовах соціально-економічної кризи в Україні захисту осіб, які працюють у сільському господарстві, а також зайнятих на підприємствах з ремонту сільськогосподарської техніки задля забезпечення стабільності агропромислового комплексу держави.

Проект Закону України «Про внесення змін до статті 23 Закону України «Про мобілізаційну підготовку та мобілізацію» (щодо гарантій для осіб, які працюють у сільському господарстві)» розроблено з метою недопущення призову на військову службу під час мобілізації, на особливий період осіб, які працюють у сільському господарстві, а також зайнятих на підприємствах з ремонту сільськогосподарської техніки, - в період посівних і збиральних робіт задля підтримки стабільності та безперебійності роботи аграрного сектору України.

Призов осіб, які працюють у сільському господарстві на військову службу призведе до часткової зупинки або різкого зниження обсягів виробництва та відрахувань в державний бюджет сільськогосподарських підприємств та фермерських господарств, що в свою чергу негативно вплине на обороноздатність України в цілому.

Прийняття даного проекту Закону сприятиме збереженню цілісності трудових колективів сільськогосподарських підприємств та фермерських господарств, що, в свою чергу, дозволить забезпечити потреби Збройних сил України, інших військових формувань, сил і засобів цивільного захисту і в цілому гарантувати продовольчу безпеку держави під час мобілізації, на особливий період.

<http://zakon.rada.gov.ua>

Закон України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України» щодо державного регулювання закупівельної ціни на молоко та підтримки села.**Номер, дата реєстрації: 2089 від 10.0.2015****Ініціатор: Народний депутат України Євлахов А.С.**

Законопроект розроблено з метою підтримки особистого (підсобного) селянського господарства й усунення несправедливого розподілу додаткової вартості в молочній галузі та зняття напруги в сільській місцевості в умовах зростання безробіття.

Основним завданням законопроекту є встановлення державного регулювання мінімальних закупівельних цін на незбиране сире товарне молоко другого гатунку.

На сьогоднішній день, основним видом діяльності переважної більшості сільського населення України – є особисте (підсобне) селянське господарство та дрібне фермерство. Це дозволяє мешканцям села отримувати мінімальні доходи для виживання в умовах катастрофічної ситуації з працевлаштуванням на селі. Важливим напрямком діяльності підсобного селянського господарства та дрібного фермерства є молочне скотарство. Проте, починаючи з 1990 року в Україні спостерігається невпинне скорочення поголів'я ВРХ у тому числі корів. За період з 1990 по 2014 роки поголів'я корів скоротилось у 3,5 рази, зокрема за оперативними, наведеними на сайті державної служби статистики України, тільки за 2014 рік поголів'я скоротилось на 3,2%. Першопричиною зниження поголів'я корів є низькі закупівельні ціни на молоко.

На сьогоднішній день роздрібні ціни на молоко на прилавках магазинів в 3-5 разів перевищують закупівельні ціни, при чому ціна на молоко найпоширенішого другого гатунку, яке придбане у населення та у сільськогосподарських підприємств відрізняється у 1,5-2 рази (за даними інформаційно-аналітичного порталу про молоко і молочне скотарство асоціації виробників молока). В умовах економічної кризи та девальвації національної валюти, закупівельні ціни на молоко залишаються вкрай низькими, а витрати на утримання худоби (ПММ, добрива, корма) постійно зростають. Це призводить до того, що селянин змушений продавати ВРХ, звертатись до центрів соціального захисту за допомогою по безробіттю, або шукати ліпшої долі за кордоном.

Прийняття законопроекту зумовлено необхідністю:

- підтримки українського села та усунення несправедливого розподілу додаткової вартості, коли основний прибуток отримує не виробник, а переробне підприємство наряду з торговими мережами;
- стимулювання інвестиційних заходів переробних підприємств в технологічне переоснащення пунктів приймання молока для зниження витрат на його заготівлю та підвищення якості молока, що заготовлюється;
- зняття напруги у сільській місцевості в умовах зростання безробіття.

<http://zakon.rada.gov.ua>

Постанова «Про прийняття за основу проекту Закону України про внесення змін до деяких законів України щодо стимулювання створення та діяльності сімейних фермерських господарств».**Номер, дата реєстрації: 1599/П від 11.02.2015****Ініціатор: Народний депутат України Кутовий Т.В.**

Верховна Рада України **п о с т а н о в л я є:**

1. Прийняти за основу проект Закону України про внесення змін до деяких законів України щодо стимулювання створення та діяльності сімейних фермерських господарств (реєстр. №1599), внесений народними депутатами України Кириленком І.Г., Івченком В.Є., Юрчишиним П.В., Давиденком В.М., Бакуменком О.Б., Заболотним Г.М.

2. Доручити Комітету Верховної Ради України з питань аграрної політики та земельних відносин доопрацювати зазначений законопроект з урахуванням зауважень

та пропозицій суб'єктів права законодавчої ініціативи і внести його на розгляд Верховної Ради України у другому читанні.

<http://zakon.rada.gov.ua>

Постанова «Про прийняття за основу проекту Закону України про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо заборони приватизації об'єктів інженерної інфраструктури меліоративних систем та земель державної і комунальної власності, на яких ці об'єкти розташовані»

Номер, дата реєстрації: 1128/П від 12.02.2015

Ініціатор: Народний депутат України Кутовий Т.В.

Верховна Рада України **п о с т а н о в л я є :**

1. Прийняти за основу проект Закону України про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо заборони приватизації об'єктів інженерної інфраструктури меліоративних систем та земель державної і комунальної власності, на яких ці об'єкти розташовані (реєстр. № 1128), поданий народними депутатами України Гордєєвим А.А., Вінником І.Ю., Співаковським О.В., Хланєм С.В.

2. Комітету Верховної Ради України з питань аграрної політики та земельних відносин доопрацювати зазначений законопроект з урахуванням зауважень і пропозицій суб'єктів права законодавчої ініціативи та внести його на розгляд Верховної Ради України у другому читанні.

<http://zakon.rada.gov.ua>

Постанова «Про прийняття за основу проекту Закону України про внесення змін до Закону України «Про особисте селянське господарство» (щодо врегулювання питання членства)».

Номер, дата реєстрації: 1464/П від 12.02.2015

Ініціатор: Народний депутат України Кутовий Т.В.

Верховна Рада України **п о с т а н о в л я є :**

1. Прийняти за основу проект Закону України про внесення змін до Закону України «Про особисте селянське господарство» (щодо врегулювання питання членства) (реєстр. №1464), внесений народними депутатами України Кириленком І.Г., Івченком В.Є.

2. Доручити Комітету Верховної Ради України з питань аграрної політики та земельних відносин доопрацювати зазначений законопроект з урахуванням зауважень та пропозицій суб'єктів права законодавчої ініціативи і внести його на розгляд Верховної Ради України у другому читанні.

<http://zakon.rada.gov.ua>

Закон України «Про внесення змін до Закону України «Про оцінку земель» (щодо доповнення переліку суб'єктів оціночної діяльності, які не можуть проводити експертну оцінку).

Номер, дата реєстрації: 2113 від 12.02.2014

Ініціатор: Народний депутат України Лінько Д.В.

Метою і завданнями проекту Закону є встановлення прозорості процедури отримання технічної документації з нормативної грошової оцінки земель та запобігання корупції через унеможливлення проведення нормативної грошової оцінки земель близьким.

Проект Закону уточнює фактори, які визначають ціну земель, а також доповнює обмеження щодо проведення експертної грошової оцінки земельних ділянок. Законопроект націлений на встановлення прозорості процедури отримання технічної

документації з нормативної грошової оцінки земель та запобігання корупції через унеможливлення проведення нормативної грошової оцінки земель близьким родичам.

<http://zakon.rada.gov.ua>

Постанова «Про відхилення проекту Закону України «Про внесення змін до Закону України «Про насіння і садивний матеріал» (щодо гармонізації законодавства України у сфері насінництва та розсадництва до законодавства ЄС та СОТ)»

Номер, дата реєстрації: 1460/П від 13.02.2015

Ініціатор: Народний депутат України Кутовий Т.В.

Верховна Рада України **п о с т а н о в л я є:**

1. Відхилити проект Закону України «Про внесення змін до Закону України «Про насіння і садивний матеріал» (щодо гармонізації законодавства України у сфері насінництва та розсадництва до законодавства ЄС та СОТ) (реєстр. № 1460), поданий народними депутатами України Головком М.Й., Осуховським О.І., Ілленком А.Ю., Бубликом Ю.В., Марченком О.О., Левченком Ю.В., Рудиком С.Я.

<http://zakon.rada.gov.ua>

Закон України «Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо удосконалення деяких податкових норм стосовно сільськогосподарських товаровиробників».

Номер, дата реєстрації: 2128 від 13.02.2014

Ініціатор: Народний депутат України Нестеренко В.Г.

Прийняття проекту Закону дозволить створити рівні конкурентні умови для всіх учасників аграрного ринку, особливо тих, які використовують земельні ділянки для товарного сільськогосподарського виробництва; збільшити надходження до місцевих і державного бюджетів; унеможливити ухиляння від сплати податків, що відбувається під прикриттям «виробництва для власних потреб».

Впровадження пропонованих законопроектів змін вимагає також перегляду Кабінетом Міністрів України, місцевими адміністраціями своїх нормативних документів та обов'язкового проведення широкої інформаційно-роз'яснювальної роботи.

Сучасна ситуація в аграрному секторі України характеризується недостатнім унормуванням багатьох процесів щодо ведення товарного сільськогосподарського виробництва та його оподаткування; зайнятості і самозайнятості в сільській місцевості, орендних відносин, обліку площ, що обробляються, та обсягів виробництва сільськогосподарської продукції тощо.

За даними Державної служби статистики станом на 01 січня 2014 року таких господарств в Україні налічується понад 4,2 млн. В їх користуванні знаходиться більше 6,4 млн. га земель сільськогосподарського призначення, з них для ведення товарного сільськогосподарського виробництва – 2,8 млн. га. При цьому кількість господарств, які мають у власності сільськогосподарську техніку лише 303,5 тисячі, тобто всього 7,2%. Одночасно, за даними статистики, у 2013 році кожна четверта тонна зернових та зернобобових культур, кожна сьома тонна соняшнику, кожна шоста тонна цукрового буряку вироблялася господарствами населення. При цьому загальний фінансовий результат від землеробства для таких господарств, відповідно до статзвітності, склав майже 73 млрд. грн.

Враховуючи низький рівень власного технічного забезпечення та високі обсяги виробництва, є абсолютно зрозумілим, що тільки із використанням власної праці отримувати такі результати неможливо. Слід також відмітити, що близько третини членів особистих селянських господарств є людьми пенсійного віку.

Таким чином, можна зробити висновок, що насправді значною мірою особисті селянські господарства є лише на обліку, а земля обробляється іншими фізичними та юридичними особами, знаходячись, по-суті, у „тіньовій” оренді. Враховуючи вищенаведене, можна також стверджувати, що виробництво сільськогосподарської продукції у таких господарствах здійснюється переважно для отримання прибутку, а не для задоволення власних потреб громадян, яким надавалися ділянки для особистого господарювання. При цьому бюджети всіх рівнів недоотримують значні суми податку на прибуток, земельного податку тощо.

<http://zakon.rada.gov.ua>

Закон України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо удосконалення процедури відведення земельних ділянок при наданні їх для суспільних потреб чи з мотивів суспільної необхідності».

Номер, дата реєстрації: 2155 від 17.02.2015

Ініціатор: Народні депутати України Підлісецький Л.Т., Мірошніченко І.В.

Головною метою прийняття проекту Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо удосконалення процедури відведення земельних ділянок при наданні їх для суспільних потреб чи з мотивів суспільної необхідності» є спрощення процедури відведення земельних ділянок при наданні їх для суспільних потреб чи з мотивів суспільної необхідності шляхом внесення змін до Земельного кодексу України від 25.10.2001 № 2768-III, законів України від 22.05.2003 № 858-IV «Про землеустрій», від 11.12.2003 № 1378-IV «Про оцінку земель», від 17.11.2009 № 1559-VI «Про відчуження земельних ділянок, інших об'єктів нерухомого майна, що на них розміщені, які перебувають у приватній власності, для суспільних потреб чи з мотивів суспільної необхідності», від 17.02.2011 № 3038-VI «Про регулювання містобудівної діяльності», від 09.07.2010 № 2480-VI «Про землі енергетики та правовий режим спеціальних зон енергетичних об'єктів» та від 07.07.2011 № 3613-VI «Про Державний земельний кадастр».

Одним із провідних наслідків земельної реформи, яка проводиться в Україні на протязі 21 року, стала демонополізація державної власності на землю. У даний час, у власності держави перебуває вже менше половини земельного фонду держави, натомість до приватної власності належить близько 53 % земельного фонду. За таких умов, розвиток інженерно-транспортної, енергетичної та оборонної інфраструктури, формування природоохоронних територій тощо, в умовах обмеженості землі як просторового ресурсу, слід пов'язувати із викупом земельних ділянок приватної власності для суспільних потреб. Безперечно, ефективне забезпечення суспільних потреб у земельних ресурсах можливе лише за наявності відповідного організаційно-правового та економічного механізму, керуючись яким держава та територіальні громади зможуть придбати необхідні земельні ділянки у приватних власників.

Законом України від 17.11.2009 № 1559-VI «Про відчуження земельних ділянок, інших об'єктів нерухомого майна, що на них розміщені, які перебувають у приватній власності, для суспільних потреб чи з мотивів суспільної необхідності» було визначено правові, організаційні та фінансові засади регулювання суспільних відносин, що виникають у процесі відчуження земельних ділянок, інших об'єктів нерухомого майна, що на них розміщені, які перебувають у власності фізичних або юридичних осіб, для суспільних потреб чи з мотивів суспільної необхідності.

Істотне удосконалення процедури відведення земельних ділянок для суспільних потреб чи з мотивів суспільної необхідності також відбулося у зв'язку із прийняттям законів України від 05.07.2012 № 5070-VI «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо припинення права користування земельними ділянками при відведенні їх для суспільних потреб» та від 02.10.2012 № 5395-VI «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо вдосконалення процедури відведення

земельних ділянок та зміни їх цільового призначення». Проте, процедура відведення земельних ділянок при наданні їх для суспільних потреб чи з мотивів суспільної необхідності залишається надмірно складною, що пов'язується із її багатостадійністю, необхідністю попереднього одержання згоди землевласників (землекористувачів) при прийнятті рішень щодо погодження місця розташування об'єктів тощо.

Таким чином, існує значна потреба у спрощенні процедури відведення земельних ділянок при наданні їх для суспільних потреб чи з мотивів суспільної необхідності, що має передбачати:

1) виключення процедури вибору місця розташування об'єктів, земельні ділянки для яких відводяться з мотивів суспільної необхідності, та здійснення відповідних процедур у процесі надання дозволу на розроблення проекту землеустрою щодо відведення земельної ділянки (земельних ділянок);

2) уніфікації вимог щодо погодження документації із землеустрою при формуванні земельних ділянок, що надаються для суспільних потреб чи з мотивів суспільної необхідності;

3) спрощення умов для проведення переговорного процесу із власниками земельних ділянок, що повністю або частково відчужуються для суспільних потреб чи з мотивів суспільної необхідності, шляхом перенесення відповідних витрат та ризиків з органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування, безпосередньо на осіб, зацікавлених у відчуженні земельних ділянок та об'єктів нерухомого майна, що на них розміщені, для суспільних потреб або з мотивів суспільної необхідності.

<http://zakon.rada.gov.ua>

Закон України «Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо удосконалення деяких податкових норм стосовно сільськогосподарських товаровиробників».

Номер, дата реєстрації: 1260-1 від 17.02.2015

Ініціатор: Народний депутат України Нестеренко В.Г.

Прийняття проекту Закону дозволить:

Встановити економічно обґрунтований розмір оподаткування сільськогосподарських товаровиробників – платникам єдиного податку четвертої групи.

Запобігти «тінізації» аграрного сектору економіки.

Забезпечити стабільні надходження до місцевого і державного бюджетів від оподаткування сільськогосподарських товаровиробників – платників єдиного податку четвертої групи.

За даними Державної служби статистики станом на 01 січня 2014 року в Україні налічується понад 4,2 млн. сільськогосподарських товаровиробників. В їх користуванні знаходиться більше 6,4 млн. га земель сільськогосподарського призначення, з них для ведення товарного сільськогосподарського виробництва – 2,8 млн. га.

Це свідчить про те що аграрне виробництво відіграє важливу роль в економіці України, зайнятості населення, особливо в сільській місцевості. У більшості випадків сільськогосподарські товаровиробники являються основними платниками податків, роботодавцями у відповідній сільській територіальній громаді.

Саме через це завдання держави полягає у створенні сприятливих умов для розвитку сільськогосподарського виробництва. Однак у зв'язку із набранням чинності 01.01.2015 року нової редакції Податкового кодексу України податкове навантаження на сільськогосподарських товаровиробників різко підвищилось **більш ніж у 21 (двадцять один) раз!**

Так, згідно до пункту 304.1. статті 304 Податкового кодексу України у редакції, що діяла у 2014 році Розмір ставки фіксованого сільськогосподарського податку з

одного гектара становив для ріллі, сіножатей і пасовищ - **0,15** відсотків від бази оподаткування.

Відповідно до пункту 303.1. статті 303 Податкового кодексу України у редакції, що діяла у 2014 році Basis оподаткування фіксованим сільськогосподарським податком для сільськогосподарських товаровиробників є **нормативна грошова оцінка одного гектара сільськогосподарських угідь (ріллі, сіножатей, пасовищ і багаторічних насаджень), проведена за станом на 1 липня 1995 року.**

Згідно ж з діючою редакцією Податкового кодексу України, а саме у відповідності до підпункту 293.9.1. пункту 293.9. статті 293 встановлено, що *Для платників єдиного податку четвертої групи розмір ставок податку з одного гектара сільськогосподарських угідь та/або земель водного фонду залежить від категорії (типу) земель, їх розташування та становить (у відсотках бази оподаткування) для ріллі, сіножатей і пасовищ - 0,45.*

А відповідно до пункту 292-1.2. статті 292-1 діючого Податкового кодексу України *Basis оподаткування податком для платників єдиного податку четвертої групи для сільськогосподарських товаровиробників є нормативна грошова оцінка одного гектара сільськогосподарських угідь (ріллі, сіножатей, пасовищ і багаторічних насаджень), з урахуванням коефіцієнта індексації, визначеного за станом на 1 січня базового податкового (звітного) року відповідно до порядку, встановленого розділом XII цього Кодексу.*

Державне агентство земельних ресурсів України розрахувало величину коефіцієнту індексації нормативної грошової оцінки земель за 2014 рік (http://www.kmu.gov.ua/control/publish/article?art_id=247866527).

Земельне відомство інформує, що станом на 1 січня 2015 нормативну грошову оцінку земель за 2014 рік необхідно індексувати на коефіцієнт індексації, що дорівнює 1,249. Коефіцієнт розраховано виходячи з індексу споживчих цін за 2014 рік – 124,9% (відповідно до пункту 289.2 статті 289 Податкового кодексу України з врахуванням змін, внесених до пункту 289.2 Законом України «Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких законодавчих актів України щодо податкової реформи» від 28 грудня 2014 року № 71-VIII).

Держземагентство також повідомляє, що коефіцієнт індексації нормативної грошової оцінки земель застосовується кумулятивно залежно від дати проведення нормативної грошової оцінки земель. Коефіцієнти індексації нормативної грошової оцінки земель становлять: 1996 рік – 1,703, 1997 рік – 1,059, 1998 рік – 1,006, 1999 рік – 1,127, 2000 рік – 1,182, 2001 рік – 1,02, 2005 рік – 1,035, 2007 рік – 1,028, 2008 рік – 1,152, 2009 рік – 1,059, 2010 рік – 1,0, 2011 рік – 1,0, 2012 рік – 1,0, 2013 рік – 1,0, 2014 рік – 1,249. **Кумулятивне значення коефіцієнта індексації нормативної грошової оцінки земель з 1995 року станом на 1 січня 2015 року становить 3,997** (нормативна грошова оцінка земель за 2002, 2003, 2004 та 2006 роки не індексувалася).

Необхідно звернути увагу, що постановою Кабінету Міністрів України від 31 жовтня 2011 р. N 1185 „Про внесення змін до Методики нормативної грошової оцінки земель сільськогосподарського призначення та населених пунктів” було постановлено, що *Для врахування змін у рентному доході, який створюється при виробництві зернових культур, до показників нормативної грошової оцінки ріллі, проведеної станом на 1 липня 1995 р. (з урахуванням індексації), застосовується коефіцієнт 1,756.*

Таким чином, реальний розмір коефіцієнта індексації нормативної грошової оцінки земель з 1995 року станом на 1 січня 2015 року становить 7,018732 (3,997 x 1,756).

Враховуючи, що з 01 січня 2015 року для сільськогосподарських товаровиробників розмір податку щодо ріллі, сіножатей і пасовищ збільшився у 3 (три) рази (з 0,15 % до 0,45 %), то **податкове навантаження по єдиному податку четвертої групи порівняно із фіксованим сільськогосподарським податком у 2014 році збільшилось у 21,056196 раз (7,018732 x 3).**

Таке різке та значне збільшення податкового навантаження на сільськогосподарських товаровиробників неминуче призведе до „тінізації” аграрного сектору економіки, зменшення офіційно декларованих обсягів земель, що обробляються сільськогосподарським товаровиробником, скорочення робочих місць, виплати заробітної плати у „конвертах”, деякі сільськогосподарські товаровиробники припинять офіційно працювати, і будуть обробляти земельні ділянки без створення юридичної особи - як «одноосібники», у зв’язку з чим знизяться фактичні надходження до державного бюджету від оподаткування сільськогосподарських товаровиробників.

<http://zakon.rada.gov.ua>

Закон України «Про внесення змін до Закону України «Про державне регулювання виробництва і реалізації цукру» (щодо встановлення стимулів для збереження і розвитку цукрової галузі України).

Номер, дата реєстрації: 2164 від 18.02.2015

Ініціатор: Народний депутат України Бобов В.Г.

Проект Закону розроблено з метою надання можливості підприємствам - виробникам цукру отримати додаткові стимули для розвитку і модернізації через отримання можливості реалізовувати продукцію за економічно обґрунтованими цінами та в умовах вільної конкуренції на внутрішньому ринку.

Механізм державного регулювання ринку цукру України був введений в законодавство України в 1999 році. Основним його завданням було недопущення падіння цін реалізації цукру на внутрішньому ринку нижче економічно обґрунтованого рівня. Ці норми вводилися з метою запобігання подальшого занепаду цукрової галузі, закриття і подальшого знищення заводів, втрати робочих місць в цукровій галузі. Однак, законодавство на практиці не дало того ефекту, який очікувався. Більше того, ситуація на ринку цукру докорінно змінилася і вимагає нових підходів щодо встановлення стимулів для збереження і розвитку цукрової галузі України.

Сьогодні українські цукрові заводи виробляють цукор в обсязі, що суттєво перевищує загальну потребу внутрішнього ринку. Це призводить до значних ускладнень при його реалізації. За 2014/2015 МР в Україні буде вироблено 2,1 млн. тон цукру, при об’ємі внутрішнього споживання 1,68 млн. тон. Це призводить до зниження цін на ринку і, де-факто, реалізації значних об’ємів цукру нижче законодавчо встановленої ціни. При профіциті цукру на ринку спостерігається масштабна його «тінізація», суттєве зниження руху обігових коштів у цукровій галузі, криза неплатежів постачальникам, робітникам підприємств цукрової та суміжних галузей, затримка платежів до бюджету та державних цільових фондів.

Держава на сьогоднішній день, виходячи з ситуації в економіці України, не може ефективно регулювати ринок цукру за допомогою інтервенцій чи відкриття нових масштабних ринків для стимулювання експорту. В той самий час, при економічно-фінансовій ситуації на внутрішньому ринку, значному коливанні цін на паливно-мастильні, виробничо-технологічні матеріали, насіння цукрових буряків, природній газ та інше, держава не в стані передбачити реальний діапазон рівня мінімальних цін на цукрові буряки та цукор квоти «А» на значний проміжок часу.

В перспективі це може призвести до широкомасштабної «тінізації» ринку цукру в Україні, втрати потенціалу цукрової галузі, скорочення виробничих потужностей і робочих місць навіть на провідних модернізованих підприємствах. Вирішенням даної проблеми є скасування мінімальної ціни на цукор і цукрові буряки і введення ринкової моделі її формування з метою встановлення стимулів для збереження і розвитку цукрової галузі України.

<http://zakon.rada.gov.ua>

Закон України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України (щодо державної реєстрації речових прав на земельну ділянку)».**Номер, дата реєстрації: 2177 від 19.02.2015****Ініціатор: Народний депутат України Долженков О.В.**

Метою і основним завданням проекту закону є узгодження норм Закону України «Про порядок виділення в натурі (на місцевості) земельних ділянок власникам земельних часток (паїв)» із Законом України «Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень».

Процедура набуття і державної реєстрації права оренди на нерозподілені (невитребувані) земельні ділянки за рішенням відповідної сільської, селищної, міської ради чи районної державної адміністрації, зазначена у Законі України «Про порядок виділення в натурі (на місцевості) земельних ділянок власникам земельних часток (паїв)», на сьогодні не узгоджена із Законом України «Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень» та Земельним кодексом України.

Зокрема, Закон України «Про порядок виділення в натурі (на місцевості) земельних ділянок власникам земельних часток (паїв)» вимагає оформлення державних актів на право власності на земельну ділянку, у той час коли вимоги щодо видачі таких актів вже виключені із Земельного кодексу України.

В свою чергу, Закон України «Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень» взагалі не дозволяє зареєструвати право оренди на нерозподілені (невитребувані) земельні ділянки, що відповідно до ст. 125 Земельного кодексу України позбавляє можливості використання великого масиву землі та одержання відповідних доходів місцевими бюджетами, не дивлячись на наявність прав та повноважень у відповідних органів на укладення зазначених договорів оренди.

На виправлення цієї ситуації і направлений законопроект.

<http://zakon.rada.gov.ua>

Закон України «Про внесення доповнень до деяких законодавчих актів України (щодо державного регулювання закупівельної ціни на молоко)».**Номер, дата реєстрації: 2089-1 від 24.02.2015****Ініціатор: Народний депутат України Головка М.Й.**

Метою прийняття цього законопроекту є підвищення рівня економічної зацікавленості виробників молока та молочної сировини у подальшому здійсненні своєї діяльності та збільшенні виробництва молока та молочної сировини.

Завданням прийняття цього законопроекту є встановлення державного регулювання мінімальних закупівельних цін на молоко необроблене.

Відповідно до стаття 48 Конституції України «Кожен має право на достатній життєвий рівень для себе і своєї сім'ї, що включає достатнє харчування, одяг, житло».

Протягом майже всіх років незалежності України відбувається поступове, але неухильне скорочення чисельності сільського населення, а відповідно і ресурсних можливостей сільського господарства України. Зазначені тенденції продовжуються ще з радянських часів, коли встановлені державою закупівельні ціни на продукцію сільського господарства, вироблену в колгоспах та індивідуальних селянських господарствах була вкрай низькою, що не сприяло зростанню зацікавленості жителів села у підвищенні врожайності та продуктивності праці. Фактично за радянських часів село субсидувало місто і за рахунок значною мірою визиску села та сільських мешканців з боку держави стало можливим стрімке зростання радянської економіки в 60 – 70 рр. минулого століття.

З набуттям Україною незалежності ситуація значною мірою змінилася. На селі з'явився приватний власник, зацікавлений у збільшенні продуктивності праці на селі, а, відтак, і у збільшенні прибутковості своєї сільськогосподарської діяльності. Однак,

закупівельні ціни на продукцію сільського господарства значною мірою залишилися на низькому рівні, не відображаючи повною мірою витрати праці мешканців села на виробництво сільськогосподарської продукції. Особливо кричущою є ситуація з закупівельними цінами на молоко у населення. Заготівельні та переробні підприємства, які спеціалізуються у сфері заготівлі та подальшої переробки молока встановлюють закупівельні ціни на молоко у населення (в залежності від якості та гатунку молока) в діапазоні від 2 до 4 грн. за 1 літр, причому нижній поріг закупівельної ціни на молоко другого гатунку в деяких регіонах України (напр. окремі райони Тернопільської області) може сягати й 1 грн. 50 коп. за 1 літр молока. Зазначені факти є неприпустимими та свідчать про намагання деяких представників молокопереробної галузі збільшити свої прибутки будь якою ціною, навіть шляхом фактичного розорення та повної демотивації мешканців села до діяльності, пов'язаної з виробництвом молока та молочної сировини. В той же час, роздрібна ціна на молоко у торговельних мережах України сягає 8 – 10 грн. за 1 літр.

Тому, зазначений законопроект покликаний підвищити рівень економічної зацікавленості виробників молока та молочної сировини у подальшому здійсненні своєї діяльності та збільшенні виробництва молока та молочної сировини шляхом встановлення державного регулювання мінімальної закупівельної ціни на молоко.

<http://zakon.rada.gov.ua>

Закон України «Про внесення змін до закону України «Про збір на обов'язкове державне пенсійне страхування» (щодо захисту прав сільськогосподарських підприємств)».

Номер, дата реєстрації: 2223 від 24.02.2015

Ініціатор: Народний депутат України Шпенюк Д.Ю.

Законопроект має на меті відновити порушене право сільськогосподарських товаровиробників, у яких частка сільськогосподарського товаровиробництва за попередній податковий (звітний) рік дорівнює або перевищує 75 відсотків, не відшкодовувати фактичні витрати на виплату і доставку пільгових пенсій. Це зумовить підтримку вітчизняних сільськогосподарських товаровиробників, для підтримки сіл, забезпечить гарантії трудових прав.

Проект Закону України підготовлено з метою захисту права сільськогосподарських підприємств та їх працівників.

Наприкінці минулого року були внесені зміни до Податкового кодексу України, якими виключено фіксований сільськогосподарський податок з переліку податків та зборів. Таким чином сільськогосподарські підприємства позбавлені права на спрощену систему оподаткування. Отже сільськогосподарські підприємства фактично зобов'язані за рахунок заробітних плат та бюджету розвитку відшкодовувати до Пенсійного фонду пільгові пенсії.

Всі ці фактори можуть мати вплив на якість та безпеку харчових продуктів.

Дані зміни ставлять сільгоспвиробників на межу вимирання. Ідея цього законопроекту направлена, в першу чергу, сприяти працевлаштуванню населенню, переважно в сільських місцевостях, забезпечити розвиток сільгоспвиробників, підтримати та сприяти розвитку сіл.

Зараз сільськогосподарські підприємства, які виступали в ролі роботодавців, в основному для багатодітних жінок, необхідно відшкодовувати пільгові пенсії. Підприємства, які намагаються вижити в умовах кризи, яким і так підвищили оподаткування, не мають реальної змоги оплачувати пільгові пенсії Пенсійному Фонду.

<http://zakon.rada.gov.ua>

Закон України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України» (щодо добросусідства та вартості плати за оформлення документів на земельні ділянки для населення).

Номер, дата реєстрації: 2232 від 25.02.2015

Ініціатор: Народний депутат України Гудзенко В.І.

Законопроект розроблено з метою відстоювання конституційних прав громадян на реалізацію права на безоплатне отримання земельної ділянки та дозволяє суттєво обмежити їх витрати при безкоштовному отриманні землі. А також сприятиме встановленню добросусідських відносин між власниками (користувачами) земельних ділянок.

Відповідно до частини першої статті 121 Земельного кодексу України громадяни України мають право на безоплатну передачу їм земельних ділянок із земель державної або комунальної власності. Однак, Постановою Кабінету Міністрів України (від 01.11.2000 р.): «Про затвердження Порядку виконання земельно-кадастрових робіт та надання послуг на платній основі державними органами земельних ресурсів»; Постановою Кабінету Міністрів України (21.10.2009 р.): «Про додаткові заходи щодо безоплатних оформлення та видачі громадянам України державних актів на право власності на земельні ділянки»; Постановою Кабінету Міністрів України (від 17.10.2012 р.): «Про затвердження Порядку ведення Державного земельного кадастру» та Законом України «Про захист конституційних прав громадян на землю» встановлюється процедура оформлення документів із землеустрою на платній основі, що само по собі суперечить законодавчо встановлюваному праву громадян України на безоплатне отримання у ними у власність земельних ділянок із земель державної чи комунальної власності.

Сьогодні мільйони громадян України фактично позбавлені можливості безкоштовно оформити право власності на земельні ділянки, які безоплатно одержані у власність за рішенням органів місцевого самоврядування. Такі речі є відвертим порушенням законних прав наших співвітчизників і суперечать Конституції України. Разом з тим діючи Закони «Про оцінку землі», «Про землеустрій» створюють умови для стягування досить великих коштів зі звичайних громадян, які мають конституційне право на безоплатне одержання земельної ділянки.

Крім того деякі статті про добросусідство діючого Земельного кодексу України потребують більш чіткого прописування відповідних положень. Так, у статті 105 даного Закону щодо наслідків проникнення на земельну ділянку гілок і коренів дерев по суті встановлюється право на відрізок тільки коренів дерев і кущів у випадку їх проникнення з однієї на іншу ділянку. В той же час практика показує, що частіше за все до небажаного впливу на земельні ділянки, рослини, будівлі тощо може привести відповідне проникнення гілок дерев та кущів. В зв'язку з чим між власниками (користувачами) сусідніх земельних ділянок часто виникають суперечки та непорозуміння. Рішення цього питання на законодавчому рівні реально сприятиме встановлюванню добросусідських відносин між землевласниками.

<http://zakon.rada.gov.ua>

МІНІСТЕРСТВО АГРАРНОЇ ПОЛІТИКИ ТА ПРОДОВОЛЬСТВА

05.02.2015

Повідомлення про оприлюднення проекту постанови Кабінету Міністрів України «Про затвердження Детальних правил виробництва непереробленої органічної продукції (сировини) рослинного походження, у тому числі грибів»

З метою отримання зауважень та пропозицій до проекту постанови Кабінету Міністрів України «Про затвердження Детальних правил виробництва непереробленої

органічної продукції (сировини) рослинного походження, у тому числі грибів» Мінагрополітики України робить оголошення про його публікацію.

Повний пакет документів до проекту постанови Кабінету Міністрів України «Про затвердження Детальних правил виробництва непереробленої органічної продукції (сировини) рослинного походження, у тому числі грибів» розміщено в мережі Інтернет на офіційному веб-сайті Міністерства аграрної політики та продовольства України: ([www.minagro.gov.ua/розділ Регуляторна політика](http://www.minagro.gov.ua/розділ/Регуляторна_політика)).

Зауваження та пропозиції стосовно проекту у письмовій та електронній формі можна надавати протягом місяця з дня опублікування цього оголошення за адресою:

01001, м. Київ, вул. Хрещатик, 24, Міністерство аграрної політики та продовольства України, виконавець Рудюк А.М. т. 279-82-89, e-mail: rudyuk@minapk.gov.ua.

Метою прийняття проекту постанови Кабінету Міністрів України «Про затвердження Детальних правил виробництва непереробленої органічної продукції (сировини) рослинного походження, у тому числі грибів» (далі – проект постанови) є врегулювання правових, агротехнологічних, економічних та соціальних основ виробництва непереробленої органічної продукції (сировини) фізичними або юридичними особами, встановлення вимог щодо вирощування органічної продукції, придатності ґрунтів, їх обробітку та удобрення, відбору насіння та посадкового матеріалу, захисту рослин.

Проект постанови розроблено відповідно до частин другої статті 14 Закону України «Про виробництво та обіг органічної сільськогосподарської продукції та сировини» та Плану організації підготовки проектів актів, необхідних для забезпечення реалізації вищезазначеного Закону України, схваленого на засіданні Кабінету Міністрів України від 30 жовтня 2013 року (протокол № 61).

Прийняття проекту постанови обумовлено необхідністю врегулювання питання щодо вимог до виробників в процесі виробництва непереробленої органічної продукції відповідно до вимог чинного законодавства.

<http://minagro.gov.ua/>

16.02.2015

Повідомлення про оприлюднення проекту постанови Кабінету Міністрів України «Про внесення змін до постанови Кабінету Міністрів України від 12 січня 2011 р. № 11».

З метою отримання зауважень і пропозицій до проекту постанови Кабінету Міністрів України «Про внесення змін до постанови Кабінету Міністрів України від 12 січня 2011 р. № 11» (далі – проект постанови), Міністерство аграрної політики та продовольства України оголошує про його публікацію.

Проект постанови розроблено з метою приведення у відповідність із Законом України від 28 грудня 2014 р. № 71 «Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких законодавчих актів України щодо податкової реформи» (далі – Закон № 71) постанови Кабінету Міністрів України від 12 січня 2011 р. № 11 «Про затвердження Порядку акумуляції сільськогосподарськими підприємствами сум податку на додану вартість на спеціальних рахунках, відкритих у банках та/або органах, які здійснюють казначейське обслуговування бюджетних коштів».

Прийняття проекту постанови дозволить врегулювати питання перерахування коштів податку на додану вартість із рахунку платника в системі електронного адміністрування податку на додану вартість на спеціальні рахунки, відкриті сільгосптоваровиробниками у банках та/або органах Державної казначейської служби України.

Повний пакет документів до проекту постанови розміщено в мережі Інтернет на офіційному веб-сайті Міністерства аграрної політики та продовольства України: www.minagro.gov.ua

Зауваження та пропозиції стосовно проекту постанови у письмовій та електронній формі можна надавати протягом місяця з дня опублікування цього оголошення за такими адресами:

Міністерство аграрної політики та продовольства України, вул. Хрещатик 24, м. Київ, 01001, e-mail: andriy.shashkov@minagro.gov.ua. Відповідальний виконавець: Шашков Андрій Володимирович, тел. 278-44-53.

Державна регуляторна служба України, вул. Арсенальна, 9/11, м. Київ, 01011, e-mail: inform@dkrp.gov.ua.

З 01 січня 2015 року набрав чинності Закон № 71, яким, зокрема, в Податковому кодексі України передбачено нову статтю 2001 «Електронне адміністрування податку на додану вартість», якою, зокрема, змінено систему адміністрування податку на додану вартість, передбачену статтею 209 «Спеціальний режим оподаткування податком на додану вартість діяльності у сфері сільського і лісового господарства, а також рибальства» Податкового кодексу України.

Проект постанови розроблено з метою приведення у відповідність із Законом № 71 постанови Кабінету Міністрів України від 12 січня 2011 р. № 11 «Про затвердження Порядку акумулювання сільськогосподарськими підприємствами сум податку на додану вартість на спеціальних рахунках, відкритих у банках та/або органах, які здійснюють казначейське обслуговування бюджетних коштів».

Введення в дію змін, передбачених проектом постанови, дозволить врегулювати питання перерахування податку на додану вартість із рахунку платника в системі електронного адміністрування податку на додану вартість на спеціальні рахунки, відкриті сільгосптоваровиробниками у банках та/або органах, які здійснюють казначейське обслуговування бюджетних коштів.

Проект постанови розроблено Міністерством аграрної політики та продовольства України.

Підставою розроблення проекту постанови є прийняття Закону № 71 та запровадження електронного адміністрування податку на додану вартість.

<http://minagro.gov.ua/>

18.02.2015

Повідомлення про оприлюднення проекту Закону України «Про внесення змін до Закону України «Про збір на обов'язкове державне пенсійне страхування» (щодо відшкодування фактичних витрат на виплату та доставку пільгових пенсій працівникам, задіяним в сільськогосподарському виробництві)».

З метою отримання зауважень і пропозицій до проекту Закону України «Про внесення змін до Закону України «Про збір на обов'язкове державне пенсійне страхування» (щодо відшкодування фактичних витрат на виплату та доставку пільгових пенсій працівникам, задіяним в сільськогосподарському виробництві)», Міністерство аграрної політики та продовольства України оголошує про його публікацію.

Проект Закону розроблено з метою приведення Закону України «Про збір на обов'язкове державне пенсійне страхування» у відповідність до Податкового кодексу України та продовження дії пільги з відшкодування фактичних витрат на виплату та доставку пільгових пенсій працівникам, задіяним в сільськогосподарському виробництві.

Повний пакет документів до проекту Закону розміщено в мережі Інтернет на офіційному веб-сайті Міністерства аграрної політики та продовольства України: www.minagro.gov.ua

Зауваження та пропозиції стосовно проекту Закону у письмовій та електронній формі можна надавати протягом місяця з дня опублікування цього оголошення за такими адресами:

Міністерство аграрної політики та продовольства України, вул. Хрещатик 24, м. Київ, 01001. Відповідальний виконавець: Шашков Андрій Володимирович, тел. 278-44-53. E-mail: andriy.shashkov@minagro.gov.ua.

Державна регуляторна служба України, вул. Арсенальна, 9/11, м. Київ, 01011, e-mail: inform@dkrp.gov.ua.

Згідно з абзацом четвертим пункту 1 статті 2 Закону України «Про збір на обов'язкове державне пенсійне страхування» для підприємств, установ, організацій, крім тих, які є платниками фіксованого сільськогосподарського податку, об'єктом оподаткування є також фактичні витрати на виплату та доставку пенсій, призначених відповідно до пунктів «б» - «з» статті 13 Закону України «Про пенсійне забезпечення» до досягнення працівниками пенсійного віку, передбаченого статтею 26 Закону України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування».

Проект Закону України «Про внесення змін до Закону України «Про збір на обов'язкове державне пенсійне страхування» (щодо відшкодування фактичних витрат на виплату та доставку пільгових пенсій працівникам, задіяним в сільськогосподарському виробництві)» розроблено Міністерством аграрної політики та продовольства України.

Підставою розроблення проекту Закону є приведення Закону України «Про збір на обов'язкове державне пенсійне страхування» у відповідність з Податковим кодексом України у зв'язку з прийняттям Закону України від 28 грудня 2014 р. № 71 «Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких законодавчих актів України щодо податкової реформи».

<http://minagro.gov.ua/>

26.02.2015

Повідомлення про оприлюднення проекту постанови Кабінету Міністрів України «Про затвердження Порядку та вимог до маркування органічної продукції».

З метою отримання зауважень та пропозицій до проекту постанови Кабінету Міністрів України «Про затвердження Порядку та вимог до маркування органічної продукції» та аналізу регуляторного впливу зазначеного проекту Мінагрополітики України робить оголошення про його публікацію.

Повний пакет документів до проекту постанови Кабінету Міністрів України «Про затвердження Порядку та вимог до маркування органічної продукції» розміщено в мережі Інтернет на офіційному веб-сайті Міністерства аграрної політики та продовольства України: (www.minagro.gov.ua /розділ Регуляторна політика/ Проекти регуляторних актів).

Зауваження та пропозиції стосовно проекту та аналізу регуляторного впливу у письмовій та електронній формі можна надавати протягом місяця з дня опублікування цього оголошення за адресою:

01011, м. Київ, вул. Арсенальна, 9/11, Державна регуляторна служба України, e-mail: mail@dkrp.gov.ua;

01001, м. Київ, вул. Хрещатик, 24, Міністерство аграрної політики та продовольства України, e-mail: : oksana.spashyba@minagro.gov.ua

Відповідальний виконавець: Спашиба Оксана Василівна тел. 279-84-90

Метою прийняття проекту постанови Кабінету Міністрів України «Про затвердження порядку та вимог до маркування органічної продукції» (далі – проект постанови) є затвердження порядку та вимог до маркування органічної продукції з метою ідентифікації споживачами.

Проект постанови розроблено відповідно до пункту 9 статті 29 Закону України «Про виробництво та обіг органічної сільськогосподарської продукції та сировини» та Плану організації підготовки проектів актів, необхідних для забезпечення реалізації вищезазначеного Закону України, схваленого на засіданні Кабінету Міністрів України від 30 жовтня 2013 року (протокол № 61). Проектом постанови передбачається затвердити Порядок та вимоги до маркування органічної продукції, а також зразок державного логотипа та його детальний опис.

<http://minagro.gov.ua/>

3. ПОДІЇ, ФАКТИ

05.02.2015 Кабмін змінив керівництво Аграрного фонду

4 лютого на засіданні Кабінету Міністрів України з посади голови правління Аграрного фонду звільнений Олександр Кірюк та його перший заступник Ігор Виходець.

На засіданні Уряду виконання обов'язків голови правління ПАТ «Аграрний фонд» покладено на Андрія Радченка, який раніше обіймав посаду заступника голови правління публічного акціонерного товариства.

Перший заступник міністра аграрної політики і продовольства України Ярослав Краснопольський, який координує діяльність ПАТ «Аграрний фонд», доручив А. Радченку якнайшвидше приступити до виконання обов'язків, проаналізувати ситуацію на ринку зерна і доповісти про поточний стан справ вже 6 лютого.

Як відомо, згідно з рішенням Уряду від 12 грудня, Мінагропроду доручено вжити невідкладних заходів щодо кадрових змін в керівництві ДП «Укрспирт», а також ПАТ «Державна продовольчо-зернова корпорація України», ПАТ «Аграрний фонд» та державної бюджетної установи «Аграрний фонд».

«Аграрний фонд» був створений з ініціативи Мінагрополітики в липні 2005 р. як державна установа з реалізації цінової політики в сфері АПК. У квітні 2013 перетворений з держустанови в публічне акціонерне товариство. 2013 Аграрний фонд закінчив із чистим прибутком 84,326 млн. грн. і отримав чистий дохід від реалізації продукції в розмірі 2,748 млн. грн., а також інші доходи в розмірі 2,895 млн. грн.

Інформаційна компанія «ПроАгро»

05.02.2015 Кабмін України схвалив план імплементації Директиви ЄС про використання ГММ

Кабінет Міністрів України на засіданні 4 лютого схвалив план імплементації Директиви 2009/41/ЄС Європейського парламенту та ради від 6 травня 2009 про обмежене використання генетично модифікованих мікроорганізмів (ГММ).

Дана директива спрямована на гармонізацію заходів щодо обмеженого використання ГММ з метою захисту здоров'я людей і навколишнього середовища, а імплементація директиви триватиме 3 роки.

Зокрема, вказаним документом вводиться класифікація ГММ (4 класу), і відповідно до неї встановлюються умови їх обмеженого використання. Також документ визначає критерії для проведення оцінки ризиків ГММ для здоров'я людини і навколишнього середовища, умови і превентивні заходи для кожного класу ГММ, встановлює порядок інформування органів влади про випадки виникнення надзвичайних ситуацій (НС) при обмеженому використанні ГММ, передбачає розробку планів дій у НС при обмеженому використанні ГММ, встановлює систему забезпечення конфіденційності та взаємодії з громадськістю.

АПК-інформ

11.02.2015 ВР України прийняла в другому читанні законопроект щодо спрощення процедури узгодження проекту землеустрою

Верховна Рада України підтримала в першому читанні і в цілому законопроект №1025-1 «Про внесення змін до ст. 186-1 Земельного кодексу України (щодо спрощення процедури узгодження проекту землеустрою)». «За» відповідне рішення 11 лютого проголосували 229 депутатів з 226 мінімально необхідних.

Згідно з документом, у висновку про відмову в погодженні проекту землеустрою щодо відведення земельної ділянки органами виконавчої влади, що здійснюють його узгодження, має бути наданий вичерпний перелік недоліків проекту землеустрою та розумний строк для усунення таких недоліків.

Також пропонується заборонити даними органам повторно відмовляти у погодженні таких проектів у випадку, якщо всі зауваження, висловлені в їх попередньому висновку, були усунені і заборонити висувати додаткові зауваження до проекту в разі, якщо такі зауваження не були висунуті у попередньому висновку.

Крім того, пропонується зобов'язати органи виконавчої влади також здійснювати перевірку відповідності проекту землеустрою щодо відведення земельних ділянок вимогам законодавства, встановленим стандартам, нормам і правилам. Відмова у погодженні проекту землеустрою повинна містити обов'язкове посилання на закони та прийняті відповідно до нього нормативно-правові акти, що регулюють відносини у відповідній сфері.

АПК-інформ

11.02.2015 ВР пропонують поширити спецрежим оподаткування на сільгоспкооперативи

У Верховній Раді України зареєстровано законопроект № 2052 від 6 лютого 2015, яким пропонується прирівняти до сільськогосподарських підприємств сільгоспкооперативи і поширити на них спеціальний режим оподаткування.

Автори законодавчої ініціативи пропонують, зокрема, поширити дію спеціального режиму оподаткування на діяльність сільськогосподарських обслуговуючих кооперативів, пов'язану з виробництвом, заготівлею, переробкою та збутом сільгосппродукції, виробленої членами такого кооперативу. Кооперативи будуть ставитися до четвертої групи суб'єктів господарської діяльності, які застосовують спрощену систему оподаткування, обліку та звітності.

Інформаційна компанія "ПроАгро"

11.02.2015 В Україні опублікований закон про технічні регламенти та оцінки відповідності

У парламентській газеті «Голос України» 10 лютого опублікований Закон України №124-VIII «Про технічні регламенти та оцінки відповідності». Закон набирає чинності через рік після дня його опублікування, тобто 11 лютого 2016 року.

Даний закон є третьою і останньою складовою європейської інтеграції технічних регламентів та сертифікації відповідності України в ході адаптації стандартів до європейських, і зобов'язує прийняти повний перелік технічних регламентів.

Також закон дозволяє підприємцям самостійно проводити оцінку небезпеки продукції. У разі, якщо продукція несе велику небезпеку, то підприємець звертається до фахівців.

Крім того, закон скасовує застарілий декрет 1993 і зберігає дію нової системи стандартизації та сертифікації України.

Нагадаємо, що 15 січня 2015 депутати ВР підтримали в першому читанні і в цілому законопроект №1065 «Про технічні регламенти та оцінки відповідності».

АПК-інформ

12.02.2015 ВР України прийняла в другому читанні законопроект про дерегуляцію

Верховна Рада України підтримала у другому читанні урядовий законопроект №1580 «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо спрощення умов ведення бізнесу (дерегуляції)». «За» відповідне рішення 12 лютого проголосували 260 депутатів.

Як наголошується в пояснювальній записці до документа, метою законопроекту є дерегуляція господарської діяльності, в т.ч. в аграрній галузі (стимулювання раціонального використання сільськогосподарських земель і спрощення орендних відносин), що дасть можливість Україні підвищити позицію в рейтингу Doing Business.

АПК-інформ

12.02.2015 Мінагропрод України пропонує внести зміни в механізм підтримки аграріїв під час весняної посівної

Міністерство аграрної політики та продовольства України пропонує внести зміни у механізми підтримки сільгоспвиробників під час весняної посівної кампанії 2015. Про це 11 лютого заявив заступник глави Мінагропроду Ярослав Краснопольський.

За його словами, міністр аграрної політики і продовольства Олексій Павленко має намір обговорити з головою Національного банку Валерією Гонтаревою можливість збільшення частки майбутнього врожаю в структурі застави по кредиту до 50% з 20%, а також звертатиметься до НБУ з проханням прискорити терміни конвертації валюти для аграріїв на проведення весняно-польових робіт.

Крім того, Я.Краснопольській повідомив, що Міністерство фінансів України і Міжнародний валютний фонд схвалили можливість виділення у 2015 р. з державного бюджету 1,4 млрд. грн. на компенсацію відсотків за банківськими кредитами для аграріїв.

Нагадаємо, що уряд повинен внести в парламент пропозиції щодо внесення змін до державного бюджету на 2015 рік до 15 лютого.

АПК-інформ

13.02.2015 Кабмін України скоротив термін видачі карантинного сертифіката

Постанова Кабінету Міністрів України №42 «Деякі питання дерегуляції господарської діяльності» набрала чинності 11 лютого.

Зокрема, документом передбачається скорочення строків видачі фітосанітарного та карантинного сертифікатів (з п'яти днів до 24 годин), скорочення переліку об'єктів карантинного регулювання для внутрішніх перевезень (на 33 види рослинних культур - жито, рис, ячмінь та ін., які переміщуються територією України), скасування надлишкового адміністрування в сфері обігу пестицидів і агрохімікатів (спрощення порядку проведення державних випробувань, реєстрації та перереєстрації пестицидів і агрохімікатів).

Крім того, постановою передбачається спрощення дозвільних процедур у надрокористуванні, а також скасування порядку державної реєстрації харчових продуктів дієтичного споживання.

АПК-інформ

13.02.2015 Кабмін скасував обов'язкову сертифікацію зерна при внутрішніх перевезеннях

Кабінет Міністрів вніс зміни в постанову № 705 від 12 травня 2007 р., яка стосується деяких питань реалізації закону «Про карантин рослин».

Зокрема, згідно з новою постановою, прийнятою урядом 28 січня 2015 р., висновок фітосанітарної експертизи надається за результатами аналізу про наявність шкідливих організмів протягом 24 годин з моменту подачі зразка об'єкта регулювання на аналіз (раніше - 5 днів). Крім того, фітосанітарний інспектор не пізніше, ніж через 24 години після завантаження транспортного засобу, видає фітосанітарний та карантинний сертифікати або ж обґрунтовану відмову у їх видачі.

Крім того, карантинний сертифікат тепер повинен супроводжувати вантаж об'єктів регулювання по Україні, що дозволить уникнути ситуацій, що виникали раніше, коли в очікуванні такого сертифіката вантаж по кілька днів простоював на ж/д станціях і в портах, а його власники піддавалися штрафним санкціям.

Ще одним нововведенням стало виключення з вимог щодо обов'язкового карантинного контролю в перевезеннях по Україні пшениці, жита, ячменю, вівса, кукурудзи, соняшнику, сої, інших культур - всього 33 найменування. Такий контроль у

внутрішніх перевезеннях тепер буде здійснюватися тільки на вимогу власника зазначених товарів, а в обов'язковому порядку - тільки при їх імпорті, експорті та реекспорті.

Інформаційна компанія «ПроАгро»

14.02.2015 Кабмін України виділить 300 млн. грн. на компенсацію відсоткової ставки для аграрного сектора

Кабінет Міністрів України виділить 300 млн. грн. на компенсацію відсоткової ставки для аграрного сектора. Про це 14 лютого заявив прем'єр-міністр України Арсеній Яценюк.

За його словами, надання аграріям даної суми передбачено у змінах до закону про Державний бюджет України.

«Поки що на перший етап посівної - 300 млн. Це дасть можливість залучити до 5 млрд. грн. кредитів з істотною компенсацією відсотків», - зазначив А.Яценюк.

«Зараз буде посівна, а процентні ставки високі. Ми частково будемо компенсувати процентну ставку за кредитами для тих, хто працює в аграрному секторі, хто буде активно розвивати один з основних економічних секторів України - аграрний», - підкреслив він.

Нагадаємо, що раніше Мінагропрод запропонував ввести компенсацію ставки за кредитом для агробізнесу.

Відзначимо, що Кабмін внесе на розгляд Верховної Ради зміни до держбюджету 16 лютого.

«РБК-Україна»

16.02.2015 Кабмін України затвердив введення 5-10% додаткового збору на імпорт.

Кабінет Міністрів України затвердив введення в Україні у 2015 р. додаткового збору 5-10% на імпорт. Про це 16 лютого заявила міністр фінансів України Наталія Ярецько.

«Сьогодні прийняли таке рішення. Як тільки будуть готові списки, воно буде введено в дію», - зазначила міністр, уточнивши, що це відбудеться в найближчі дні.

Нагадаємо, що 31 грудня 2014 р. президент України Петро Порошенко підписав закон №73-VIII «Про заходи щодо стабілізації платіжного балансу України відповідно до статті XII Генеральної угоди з тарифів і торгівлі 1994 р.», згідно з яким пропонується ввести додатковий імпорتنний збір, в т.ч на ЗЗР.

«РБК-Україна»